

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den nuværende Ordning med Hensyn til Afholdelsen af frivillige offentlige Auktioner hviler paa midlertidig Lov Nr. 95 af 11. April 1916 om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner. Ved denne Lov opretholdtes ogsaa efter Retsplejelovens Ikrafttræden det hidtil bestaaende System, hvorefter Afholdelsen af frivillige Auktioner henhørte under de samme judicielle Myndigheder som Tvangsauktioner. Hensigtsmæssigheden af denne Ordning var allerede paa et tidligere Tidspunkt draget i Tvivl. Saaledes var der af Proceskommissionen af 1892 udarbejdet et „Udkast til Lov om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner“, indeholdende nærmere Regler om Beskikkelse af særlige Auktionsbestyrere til at afholde frivillige Auktioner.

I Maj 1909 overdrog Justitsministeriet dernæst et mindre Udvalg af forberede et Forslag til Lov om de nævnte Auktioner ud fra de samme Principper, som Proceskommissionen havde fulgt. Udkastet, der forelaa i Maj 1910, var udarbejdet paa Grundlag af Proceskommissionens Lovudkast og foreslog ligesom dette Indførelsen af særlig beskikkede Auktionsbestyrere.

Naar den nævnte midlertidige Lov af 11. April 1916 opretholdt den hidtidige Ordning, skyldtes det ifølge Lovens Motiver tildels, at det vilde være ubilligt at berøve Fuldmægtigene hos Underrettsdommerne den væsentlige Indtægtskilde, som mange af dem havde som Inkassatorer ved disse Auktioner, uden at der samtidig fandt en Omordning Sted af deres Stilling i det hele.

Dette Hensyn er nu bortfaldet ved Lov Nr. 128 af 15. April 1930 angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m., hvorefter disse senest fra den 1. April 1935 at regne bliver udelukket fra at drive privat juridisk Virksomhed m. v., jfr. den nævnte Lovs § 2, Stk. 2. Tværtimod taler den Omorganisation af Dommerkontorerne, som bliver en Følge af denne Lov, afgjort for at aflaste disse.

Det vil endvidere være hensigtsmæssigt ved samme Lejlighed at søge gennemført en Forenkling af de gældende, meget indviklede Gebyrer for Auktioner, hvortil der i Praksis har vist sig stærk Trang.

Af de anførte Grunde har Justitsmi-

nisteriet optaget Spørgsmaalet om Gennemførelsen af en Nyordning af disse Forhold til fornyet Prøvelse. Man har herved haft Opmærksomheden henvendt paa Hensigtsmæssigheden af en Ordning vedrørende de frivillige Auktioner i Lighed med den i de sønderjyske Landsdele gældende, jfr. Lov Nr. 527 af 15. December 1922 om Udøvelse af Auktionatorvirksomhed i de sønderjyske Landsdele og den i Henhold til denne Lovs § 2 udfærdigede Anordning Nr. 193 af 4. Juli 1924. Efter disse Bestemmelser kunde Personer, der i Henhold til den inden den 18. Juni 1920 gældende Ret drev Virksomhed som Auktionatorer i de sønderjyske Landsdele, under visse Betingelser af Justitsministeren bemyndiges til at foretage offentlige Løsøreauktioner, der ikke er Tvangsauktioner. Ministeriet indhentede derfor fra Dommerne i de sønderjyske Landsdele Udtalelser om, hvorledes den der gældende Ordning med Auktionatorer havde virket. De fra Dommerne modtagne Besvarelser stemte i det væsentlige overens i, at Ordningen — der i øvrigt efterhaanden kun blev anvendt i mindre Omfang — havde vist sig at virke heldigt og i det store og hele ikke at have medført Ulemper, bortset fra, at der i enkelte Retskrede havde vist sig nogen Vanskelighed ved Overholdelsen af Pligten til at anmelde Auktionerne og med Hensyn til Gebyrernes rigtige Beregning.

Justitsministeriet indhentede derefter en Erklæring fra Den danske Dommerforening, som meget anbefalede, at Dommerkontorerne fritoges for de frivillige Løsøreauktioner, og som fandt, at en betryggende Ordning vilde kunne gennemføres bl. a. derved, at Auktionsbestyrerne stillede Sikkerhed for deres Oppebørsler.

Endvidere anbefalede Retsplejeudvalget i en over Sagen afgiven Erklæring stærkt, at de nævnte Auktioner overdroges til Auktionsbestyrere, saaledes at Antagelsen af disse foretoges efter Indstilling af Fogeden, og saaledes at Kontrollen henlagdes enten til de under Finansministeriet sorterende Oppebørselsmyndigheder eller til Dommerkontorerne.

Endelig udtalte Finansministeriet, at dette intet havde at erindre imod Gennemførelsen af en Ordning som den af Retsplejeudvalget foreslaaede, men henstillede,